

---

## ПРИ ГЛЕТЧЕРИТЪ

Надъ мировата суета  
Отъ кръвъ — смразена кръвъ — и черепи велики  
храмъ ще изградимъ  
До виолетни висини на мисълта —  
На мощно вихрената, ярка мисълъ  
На живий богъ-творецъ.  
Една: възмогната на висина отъ изранени трупове,  
Ще впиwa свѣтящъ взоръ въ мъгливо-кървавий прѣдѣлъ  
На битието. . . .  
И въ буря, грѣмъ ще въплотимъ  
Родений въ мълниитѣ идеалъ. . . .  
Отъ кървави съдрца, разцѣвнали катъ макъ пламтящъ,  
Вѣнецъ  
Ще поднесемъ на първата мечта. . . .